

ಬ್ರೇವಿಕ್ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನ, 2

ಸಿದ್ದೋಜನ ಕುಲಯ ತಪ್ಪಬವನ್ನು ಜ್ಞಾಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಿ. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಶ್ರಾಂಕನುತ್ತೇವೆ, ಮತ್ತು ದೇವರ ಉತ್ತರಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ನೂರಿಡತಕ್ಕದ್ದು. ಶ್ರಾಂಕನೆಯು ಬಲವಾದದ್ದು ಯಾರೆಂದರೆ ದೇವರು ಶ್ರಾಂಕನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಬಲವುಷ್ಠದ್ದನ್ನು ನಾವು ನುಳಬಬಾಗಿ ತಪ್ಪಾಗಿ ಅಥವಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಕೂದು ಮತ್ತು ದುರುಪಯೋಗದಿನಬಹುದು. ಇದು ಶ್ರಾಂಕನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯಾಗಿದೆ. ಪರಿಬ್ರಹ್ಮ ಬರಹಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರು ದಿನದಿನವೂ, ಸಿದ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಸಿದ್ದೇಶನಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ಕೈಜಿತೆ. ಆತನು ನಮ್ಮನ್ನು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗಳಿಂದ ನಿಷಿಂಧದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ನಾವು ಶ್ರಾಂಕನುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಹುಡುಕುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಕಾದುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ನೇಲವೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಶ್ರಾಂಕನೆಯಲ್ಲ ನಂಬುತ್ತೇವೆ ಯಾರೆಂದರೆ ನಾವು ದೇವರಳ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸವಸ್ತುಡುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೆ ಉತ್ತರಿಣಿಲ್ಲಬ್ಜ ಶ್ರಾಂಕನೆಯ ಪ್ರಯೋಗ ವಾದಿ, ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರರಾವೆಯಿರುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ನೇಲಾಡುವುದಲಿಂದ ಅಲ್ಲ, ಅದರೆ ನಂಬುವದಲಿಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಾವು ಪ್ರರಾವೆಯಂದಲೂ ಆದರೆ ನಂಜಕೆಯಂದ ಜೀವಿಸುತ್ತೇವೆ. ಶ್ರಾಂಕನೆಯಂದಲೂ ನಿಂತು ನಾವು ದೇವರನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸಿಲಾರೆವು. ದೇವರನ್ನು ನಂಬಲು, ಶ್ರಾಂಕನೆಯಲ್ಲ ನಿಷ್ಠೆಯಂದ ಇರಲು, ನಂಬಲು ಮತ್ತು ಬಿಧೇಯರಾಗಲು ನಾವು ಕರ್ತಾರ್ಮಕಾಳಿತಕ್ಕದ್ದು. ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ನಂಜಕೆಯಿಡುವುದು, ಆ ಒಬ್ಬಸಿಗೆ ನಿನ್ನನ್ನೇ ಕೊಡುವದಕ್ಕೆ ನಂಮಾಗಿದೆ. ನಾವು ಶ್ರಾಂಕನುವಂತೆ ನಂಬುವುದು ಜನ್ಮತದಲ್ಲ ನಮ್ಮನ್ನು ರೇಖಣಿಯನ್ನಷ್ಟಿಂತಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಶ್ರಾಂಕನೆಯು “ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೊಡಿಯವಂಥಿದ್ದು” ಆಗಿರುವದಿಲ್ಲ - ಇದು “ಬೆಳಿಕಿನ ಕಡೆಗೆ ನಡೆಯಿಲ್ಲದು” ಆಗಿದೆ. ನಂಜಕೆಯ ಉದ್ದೇಶವು ಅದರ ಮಾಲ್ಯವನ್ನು ತೀವ್ರಾಸಿಸುತ್ತದೆ. ನಾವು ದೇವರಳ್ಲಿ ನಂಬುತ್ತೇವೆ.

ಒಂದು ಆಧುನಿಕ ಹಾಲಂಡವಾದಷ್ಟ ದೇವರಿಗೆ “ನನ್ನ ಇಡೀ ಜೀವನಕ್ಕಾಗಿ ಹಲಿಷ್ಟೂಣ ಜಿತ್ತುಬಿಡೆ” ಎಂಬುದು. ಬೈಬಲನಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಜಿಸಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೊದಲು ದೇವರಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಣಿರು: ಯೀರೆಬೀಯ, ಸಾಮಾನಿಕನಾದ ಯೋಹಾನ, ಇತ್ಯಾದಿ. ಹಿಗಿದ್ದರೂ ಇದು ನಿಯಮವಾಗಿರಿಲ್ಲ, ಇನ್ನುತೆಯಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಯಿವಜನರು ತಾವು ಜನಿಸುವದಕ್ಕಿಂತ ಹೊದಲು ತಮಗಾಗಿ ದೇವರಿಗಿಧ್ಯ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾರೆ. ಈ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆ ಉದ್ದೇಶಗಳಿಂದರೂ, ಅದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ನಂಮ್ಯಾಗಳಿರುತ್ತವೆ.

ಈ ತತ್ವವು ವಿಶ್ವಾಸದ ಜೀವ ಹಯರಿಂತರದ ನಾಹನವನ್ನು ತಪ್ಪಾಗಿ ತಿಖದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ. ನಂಜಗನ್ನರ ತಂದೆಯಾದ ಅಲ್ಪಹಾಮನು ಅವರ ಶ್ರಾಂಕಿಕ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ದೇವರಿಂದ ಕರೆಯಲ್ಪಣಿಗೆ, ಅವಸಿಗೆ ಮಾರ್ಗ ನೆತ್ತಾನೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ದೈನಂದಿನ ಸಿದ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಕೆಲಸದ ಬಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ಸುಮ್ಮನೇ ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸದ ಹಸ್ತವನ್ನು ದೇವರ ಹಸ್ತದಲ್ಲ ಇಟ್ಟನು. ಶ್ರಾಂಕನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ, ವಿಶ್ವಾಸವುಳ್ಳ ಜನರ ಬಿಂಗೆ ದೇವರು ಬರುತ್ತಾನೆ, ಅದರೆ ದೈನಂದಿನ ಸಿದ್ದಿಷ್ಟತೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಆತನು ಬರುವದಿಲ್ಲ - ನಮ್ಮ ಜೊಡಿಯಲ್ಲ

ನಮ್ಮ ಕೂಡ ಮಾತಾಡಲು ಆತನು ಬರುತ್ತಾನೆ. ಎಂಥಾ ಅತಿ ಶೈಕ್ಷಣಿಕವಾದ ನೌಕರ್ಯ!

ದೇವರು ನಂಭೋದಿಗೆ ನಡೆಯಿತ್ತಿರುವನೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದು ಭಯದಿಂದ ದುರ್ಬಲರಾಗುವದಲಿಂದ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಣಾಡುತ್ತದೆ. ಒಂದು ತಪ್ಪಾದ ತೀರ್ಮಾನ, ಒಂದು ಕೆಷ್ಟದಾದ ತಪ್ಪಾದ ನಮ್ಮ ಜೀವಿತಗಳನ್ನು ನಡಾಕಾಲಕ್ಕೂ ಹಾಳು ಮಾಡುವದಿಲ್ಲ. ದಾಬಿಲ ದನು “ಜಾಲ ಜೀಳಿತ್ತಿದ್ದಾಗಲೂ” ದೇವರು ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಡೆದನು. ಅಭಿಹಾಮನು ತನ್ನ ಅನೇಕ ತಪ್ಪಾಗಳಿಂದಿರಿದ್ದಾಗಲೂ ದೇವರು ಅವಸಿಗೆ ನಂಜಗನ್ನುನಾಗಿದ್ದನು: ಲೊಟ್ಟನ ಬಗ್ಗೆ, ನಾರಿಳ ಬಗ್ಗೆ ನುಷ್ಟಿ ಹೇಳಿದ್ದು, ಹೀಲಿನುವುದು, ಇನ್ನಾಯೆಲನ ಬಗ್ಗೆ, ತಪ್ಪಾಗಳು, ದೇವರಿಗೆ ನಾವು ನಂಜಗನ್ನರಾಗಿದರೇ ಇರುವಾಗಲೂ ದೇವರು ನಮಗೆ ನಂಜಗನ್ನನಾಗಿರುತ್ತಾನಿ! ಹೇಳುವ ಅಲ್ಲಾಗಳಿಯಬಿಕಿಗಳಿಂದ ಹೇಳುವುದು ಹಂಚಾಶತ್ತಮದ ದಿನದಂದು ಪ್ರಸಂಗಿಸಿದನು! ದೇವರು ಒಣ್ಣಿಯಿದನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಯಾವಾಗಲೂ ಹತ್ತಿರದಿಂದ ರೈಮಾಪ್ರರ 8:28). ನಮ್ಮ ದೇವರು ಹೊನ ಪ್ರಾರಂಭಗಳ ದೇವರಾಗಿರುತ್ತಾನಿ! ಎಂಥಾ ದೇವರು! ಎಂಥಾ ಕೃಷ್ಣ! ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವದಕ್ಕಾಗಿ ಮತ್ತು ಸೇವೆಗಾಗಿ ತಪ್ಪಿಹೊಂದವನು ಮನಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಬಹುದು ಸೋಲು ಜಗತ್ತಿನ ಅಂತ್ಯ ವಾಗಿರಬಾರದು!

ದೇವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವಾತಂತ್ಯದಲ್ಲ ತುಬ್ಧರಾಗಲು ಜಡುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ಗುಲಾಮರನ್ನು ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ - ಆತನು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ಯಂತ್ರಮಾನವರನ್ನು ಬಯಸುವದಿಲ್ಲ - ಆತನು ಜವಾಬ್ದಾರಿಕೆಯಿಂದ ದೇವ ಜನರನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಕೈನ್ಯತ್ವ ಮತ್ತು ಹೃಥಿನೆ ನಂಬಂಧಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಜಿತುದಲ್ಲ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ನಾವು ಜೀವಿತವಂತೆ ಆತನು ನಮಗೆ ಆಯ್ದು ಮಾಡಲು ಸ್ವಾತಂತ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾನೆ. ಇದು ದೇವರ ರಾಜ್ಯದ - ನಮ್ಮ ಹೃದಯಗಳಲ್ಲಿ ದೇವರ ಆಜ್ಞಾಕೆಯ ಅರ್ಥವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದೇವರ ಜಿತುವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ದೇವರ ಜಿತುವನ್ನು ಮಾಡಲ್ಕೆ ಯಾಥಾರ್ಥವಾಗಿ ಬಯಸುವ ಲೀಟಿಯ ವೃತ್ತಿಯಾಗುವದಕ್ಕೆ ಹೋಳಿಸಿದರೆ ಒಂದು ಜಿಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಕೇ ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಯೋಜಿಸಿಲಿ. ಪ್ರೀತಿನುವದರಲ್ಲ, ಒಬ್ಬ ಯುವಕನು ಇಬ್ಬರು ಅಧ್ಯಯನ ಕೆರೆವಾದ ಕೈನ್ಯತ್ವ ಹುಡುಗಿಯಿರ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಆಯ್ದು ಮಾಡಬೇಕಾಗ ಬಹುದು. ಹೊನ ಹೀರವನ್ನು ಆಯ್ದು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕದ್ದು. ದೇವರು ನಿಖಿಲವಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಅವಿದೇಯನಾಗುವುದು ಹಾತವಾಗಿದೆ! ಆಯ್ದು ಮಾಡಲು ದೇವರು ನಷ್ಟಿನ್ನು ಜಡುತ್ತಾನೆ. ನಮ್ಮ ಆಯ್ದೀಗಳಿಂದ ಅತ್ಯತ್ಮಮಾವಾದ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಆತನು ಬರುತ್ತಾನೆ. ದೇವರು ನಮಗಾಗಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ನಂಗಾತಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲವೇ ಒಂದೇ ಒಂದು ಹೀರವನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಬಹಳ ಜಿನ್ನರು ನಂಬುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವು ನಂಗಾತಿಗಳ ತಪ್ಪಾಗಿರಬಹುದು. ಕೆಲವು ನಭಿಗಳ ತಪ್ಪಾಗಿರಬಹುದು. ಕೈನ್ಯನಂತಹ ಗಣಾವನ್ನು ಬೆಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ತುಯಿಸ್ತಿಸುವಾಗ, ನಮ್ಮ ಆಯ್ದೀಗಳ ಯಾವೇ ಆಗಿದ್ದರೂ, ದೇವರು ನಮನ್ನು ಅಶೀವದಿನುವನು ಮತ್ತು ಉಪಯೋಗಿಸುವನು! ಇದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸಿಜವಾದ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ! ನಮ್ಮ ಇಡೀ ಜೀವನಗಳಾಗಿ ನಮಗಾಗಿ ದೇವರಿಗೆ ಯೋಜಿಸಿಗೆಳಿದ್ದರೆ, ನಾವು ವ್ಯೇಹಾರಾಲ್ಪಿನಿಂದ ಹೊರಜಳಿಸುವ ಚೆಂಡಲೇ ನಮ್ಮಿಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾದರು ಅವುಗಳನ್ನು ಹಾಳುಮಾಡಿರುವೆವು. ಏಯನ್ನರಾಗಲು ದೇವರು ನಮನ್ನು ಜಡುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವು ನಮಯ, ನನ್ನ ತಂಡೆ ಸಿದ್ಧಿಷ್ಟನಾಗಿದ್ದನು, ಆದರೆ ಹೆಚ್ಚಾದ ನಮಯ ಅವನು ನನ್ನ ತೀರ್ಮಾನಗಳಿಗೆ ನನ್ನನ್ನೇ ಜವಾಬ್ದಾರನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದನು.

ನನ್ನ ತಿಳಮಾರ್ಗವನ್ನು ಗೂರಿಸುವನೆಂದು ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ನನಗೆ ಹೇಳಿದನು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು. ಇದು ಸಂಬಂಧ ವಾಗಿಯತ್ತೇದೆ. ದೇವರು, ತನ್ನ ಕೃಪೆಯಲ್ಲ, ನನ್ನ “ಅನ್ತವ್ಯಾಂತೆಯಲ್ಲ” ತಲುಪಿ ಅದರೇ ಜಗಿಂದ ಏನಾದರೊಂದನ್ನು ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧಾಗಿರುವದಕ್ಕಾಗಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಿದೆ. ಇದು ಈರ್ಘಣೆಯ ಬಲವಾಗಿದೆ. ಇದು ದೇವರ ಮಹಿಮೆಯಾಗಿದೆ.



ಈರ್ಘಣೆಯ ಗಂಡಾಂತರ

ಅರ್ಥಾನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 12:1-17

“[ಹೇತುನು] ಮಾರ್ಕನೆಸಿಹಿಕೊಳ್ಳುವ ಯೋಹಾನನ ತಾಯಿಯಾದ ಮಲಯಿಂ ಮನಗೆ ಬಂದನು. ಅಲ್ಲ ಅನೇಕರು ಕೂಡಿಬಂದು ಈರ್ಘಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ... ಅವರು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತರೆದು ಅವನನ್ನು ಕಂಡು ಬೇರೊದರು” (ಅರ್ಥಾನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 12:12-16).

“ಮಾನವರು,” “ಬಿನೋದಭಾವ,” ಮತ್ತು “ದೀನತೆ” ಇವು ಒಂದಕ್ಕೊಂಡು ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಪದಗಳಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲ ಮೂರೂ ಅರ್ಥಾನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳು 12ರಲ್ಲ ತದಶಿಂಣಲ್ಪಾಟಿವೆ. ಕೈಯರು ಮಾನವರಾಗಿದ್ದರು. ಕೈಸ್ತರು ಕೆಲ ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ಬಿನೋದಭಾವವುಳ್ಳವರಾಗಿರುವರು. ನಮ್ಮ ಕೈಸ್ತ ಸೋಲುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ದೀನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಅವೆಲ್ಲವೂ ಒಂದಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ.

ಈರ್ಘಣೆಯು ಗಂಡಾಂತರ ಕಾಲಯಾದದ್ದು. ಈ ನಕ್ಯಾರನ್ನು ಕೆಳಿದುಕೊಳ್ಳುವ ತಪ್ಪಿತ್ಯಾಯಿಲ್ಲರತ್ತೇವೆ. ಈರ್ಘಣೆಯು ಬಲವಾಗಿದೆ ... ದೇವರು ಬಲವಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಈರ್ಘಣೆನುವ ಜನರಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಸಂಗತಿಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ನಾವು ಕೇಳುವದನ್ನು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳತ್ತೇವೆ! ನೀವು ಕೇಳುವದರ ಬಗ್ಗೆ ಎಜ್ಜಲಿಕೆಯಿಳ್ಳವರಾಗಿಲ! ನಾವೆ ಲ್ಲರೂ ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಳ್ಳವರಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು. “ಈರ್ಘಣೆಯಲ್ಲ ಗಂಡಾಂತರವು” ಯಾವುದು? ಅದು ಲಭ್ಯವಿರುತ್ತದೆ! ನಾವು ಅದನ್ನು ನಿಲಂಜಿಸದೇ ಇರುವಾಗಲೂ ನಹ! ಈರ್ಘಣೆಯಲ್ಲ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿಲ್ಲ - ನೀವು ಕೇಳದ್ದನ್ನು ನೀವು ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು!

ಈರ್ಘಣೆಗ ಒಂದು ಅಸಿರಿಕ್ಕಿರ್ವಾಡ ಉತ್ತರ

ಅರ್ಥಾನ್ತಲರ ಕೃತ್ಯಾಗಳ 12:1-17 ಓದೊಂದ (1) ನಭೆಯು ಈರ್ಘಣೆನಲು ಕೂಡಿ ಬಂದಿತು. ಇದು ಒಳ್ಳೆಯಾದು. ಯಾಕೆಂಬನು ಹೇರೊಳಸಿಂದ ಹೊಲೆಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದನು. ಮುಂದಿನ ಹನ್ನು ಹಬ್ಬಾದಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷೆಹೊಂದಲು ಜೀತನು ನೆರೆಮನೆಯಲ್ಲ ಇದ್ದನು. ಇಡೀ ನಭೆಯು ಈರ್ಘಣೆನಲು ಕೂಡಿಬಂದಿತ. (2) ದೇವರಿಗೆ ಈರ್ಘಣೆಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟವು. ಅವರು ಸಲಯಾದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯ ಬಳಗೆ ಹೋದರು. ಅವರು ದೇವರನ್ನು ತರೆದರು. ಅಲ್ಲ ಅವನರವೂ ಅವಲಂಭನೆಯಾ ಇದ್ದವು. ಅವರು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಈರ್ಘಣೆನಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈರ್ಘಣೆನಲು ನಮ್ಮಣಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವರ್ತು ಅದು ಏನು ಮಾಡುವುದು? ಹಿಂಸೆ? ಸೋಲು?

(3) କୁର୍ତ୍ତାନେମୁ ନିଦିଷ୍ଟାଗାରିତ୍ତୁ, ବଳଦେ ବଳଦୁ ଅପେକ୍ଷା - ହେଉନ ଜିଦୁଗାଢି ଆଗିତ୍ତୁ, ଅନେକ କୁର୍ତ୍ତାନେଗଲୁ ବହଶ ଅଣିଷ୍ଟିତାଯିବୁଗଲୁ ନାମାନ୍ୟପ୍ରାଦୃତଗଲୋ ଆଗିରୁତ୍ତାପିଲେ. ଓଦୁ ବର୍ଷାନୀଂଦ୍ରାତ୍ମକ, ଅପନରଦ କୁର୍ତ୍ତାନେଯ ସ୍ଵେଚ୍ଛ ନିଦର୍ଶନପାରିଦେ. ଖେଳିଦରୂ, ଅପରିଲ୍‌ରୂପ ହେଉନ ଜିଦୁଗାଢିଗାରି ନିଜଚାରି କୁର୍ତ୍ତାନୁତ୍ତିଦର୍ଶୀରୀ? ଅଦନ୍ତୁ ସ୍ମୀଳିତିଲମୁଦରକାଗି ଅପର କୁର୍ତ୍ତାନୁତ୍ତିଦିଲ୍‌ଫୌର୍ (ଅପର ଯାକୋଇବନ ମରଣପାନ୍ତୁ ସ୍ମୀଳିତିଦିଲିଙ୍କତେ) ଜୀବିତିରେ, ନମ୍ବଯର୍ଜିନ୍, ନଂଦଭାରାଜିନ୍ ନାପୁ ବହୁଧିଦ ମୋଦିକୋଳ୍ପୁତ୍ରେବୀରୀ? ଦେବରୁ ଅନାଧ୍ୟାର୍ଥିକିର୍ତ୍ତ ଦେବରାଗିରୁତ୍ତାନେ! ନଭୀମୁ ଭୟଗେଳାନ୍ତିରୁ, ହେଲିନଲ୍ଲବ୍ଲିଷ୍ଟିତୁ, ଆଦରେ ଅପର ନିଜଚାରିଯା ଏନନ୍ତୁ କୁର୍ତ୍ତାନୁତ୍ତିଦରୁ.

ಅದು ಉತ್ತರಿಸಲುಟ್ಟ ಶ್ವಾಧ್ಯನೆಯ ನಿಜವಾದ ನಂತರಿಯಾಗಿತ್ತು, ಯಾಕೊಳಬಂದು
ಮರಳಹೊಂದಿದನು. ಹೇತುನು ಜಿಬಿಸಿದನು ... ಮತ್ತು ಇದು ಶ್ವಾಧ್ಯನೆಯ ಒಂದು
ಗೂಡವಾದ ಬಿಷಯವಾಗಿದೆ. ನಹೋದರರು ಶ್ವಾಧ್ಯನೆ ಮಾಡಿದಾಗ, ದೇವರು
ಕಾಯ್ದುಮಾಡಿದನು. ದೇವರು ಅವರ ಶ್ವಾಧ್ಯನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟನು. ದೇವರು
ಶ್ವಾಧ್ಯನುವ ನಬೀಯನ್ನು ತಿರಸುನಿಸಲಾಗು.

ಅದು ಸಂತೋಷಕರವಾದದ್ದು ಅಗಿತ್ತು! ಹೇಗೆನು ತಾನೂ ಕನನು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೀನ ನೆಂದು ಯೋಜಿಸಿದನು! ಹೇಗೆನು, ಹಾಸ್ಯಕರವಾಗಿ, ಮರಣದ ಜೀವನಲ್ಲಿ ಗಾಡ ಸಿದ್ದೆಯಾಗಿದ್ದನು. ಅದು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಾಗಿತ್ತು, ನಿಲಾಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿದವನಾಗಿದ್ದನು. ನಭೀಯ ಶ್ರಾಧೆನುತ್ತಿದ್ದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಹೋದನು. ಎಲ್ಲಾಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬುದು ಅವಸಿಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ನಿಂನು ಭಾಗವಹಿನುತ್ತಿದ್ದ ನಭೀಯಾಗಿ, ನಭೀಯ ಶ್ರಾಧೆನುವರುತ್ತಾಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲ ಕಾಡಿಬರುತ್ತದೆ? ಯಾರ ಮನೆಯಾಗಿ? ಈಗ ಪಳಸ್ತಿತಿಯು ಇನ್ನೂ “ತಮಾಡಿಯಾಗಿ” ತಿರುಗಿಕೊಂಡಿತು. ತನ್ನ ಶ್ರಾಧೆ ಭಯದಿಂದ ಹೇಗೆನು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತಟ್ಟಿದನು. ಅವನು ಕಾಗುವದನಾಗ್ಗಾಗೆ, ಬಾಗಿಲನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ತಟ್ಟುವ ಪಳಸ್ತಿತಿಯಾಗಿ ಅವನು ಇರಲಾಗ್ಗೆ, ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ರೋದ ಎಂಬ ದಾಸಿಯು ಬಾಗಿಲ ಉಳಿಗೆ ಕಳಿಕಿಸಲ್ಪಟ್ಟಬ್ಬ. ಅಕೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದಾಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಅಕೆಯ ಶ್ರಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಲೆಕ್ಕೆ ಹಿಡಿಯಲ್ಪಡಲಾಗ್ಗೆ, ಹಾಸ್ಯಕರವಾಗಿದೆ! ಅಗ, ಇನ್ನೂ ತಮಾಡಿಯಾದದ್ದು, ಅವನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವಂತೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗ್ಗೆ! “ನಮ್ಮ ಶ್ರಾಧನೆಗಳಿಗೆ ಅಲ್ತುರ ದೊರೆತಿದೆ!” ಎಂದು ಶ್ರಾಧನಾ ಗುಂಪಿಗೆ ಹೇಳಲು, ಅವನು ಬಾಗಿಲ ತಟ್ಟುತ್ತಿರುವಂತೆ ಅವನನ್ನು ಜಣ್ಣು ಹೋದಳು. ಅವರು ಅಕೆಗೆ ಹಾಸ್ಯಪಾಡಿ, ಅಕೆಯನ್ನು ಬೈಯಿಲು. ಹೇಗೆನು ತಟ್ಟುತ್ತೇಲೆ ಇದ್ದನು - ಅದು ನಿಜವಾದದ್ದಾಗಿರಲಾಗ್ಗೆ, ಅಗ “ಶ್ರಾಧೆನುವ ನಭೀಯು” ತಟ್ಟುತ್ತಿರುವದನ್ನು ವಿವರಿಸಿತು: “ಅದು ಅವನ ದೂತನು” ಶ್ರಾಧೆನುತ್ತಿದ್ದ ನಹೋದರರು ನಯವನ್ನು ನಂಬುವವರಾಗಲಾ, ಆದಾಗ್ಯ ಮೂಡಿನಂಜಿಕೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದರು. ಅವರು ಒಂದು “ಖೂತ”ವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ಒಂದು “ದೇಹ”ವನ್ನುಲ್ಲ, ಸೆರೆಮನೆ ಯಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವುದು. ಶ್ರಾಧನೆಯ ಕೂಟದೊಳಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ನುಲಭವಾಗಿತ್ತೇಂದು ಹೇಗೆನು ಕಂಡುಕೊಂಡನು! ಇದು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ - ನಮ್ಮ ಶ್ರಾಧನೆಯ ಜೀವಿತಗಳ ಮೇಲೆ ನಮನಾಗಿ ಒಂದು ವ್ಯಾಪ್ಯಾನವಾಗಿರುವುದೋ? ನಾವು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಏನನ್ನು ಶ್ರಾಧೆನುತ್ತೇವೆ... ನಿಲಾಳ್ಳಿಸುತ್ತೇವೆ... ಮತ್ತು ನಂಬುತ್ತೇವೆ? ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟು, ಮತ್ತು ಹೇಗೆನು ಅಲ್ಲ ಇದ್ದನು! ಅವರದು ಅಷನಂಜಿಕೆಯ ಸ್ವಷ್ಟವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿತ್ತು, ನೀವು ಶ್ರಾಧನೆ ಮಾಡುವಾಗ, ದಿನಜಲ ತುಸ್ಕ ಬರೆಯುವಿರೋ? ಯಾವಾಗ, ಎಲ್ಲ, ಮತ್ತು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಯೋಂದು ಶ್ರಾಧನೆಯು

ಅಲತ್ತಿಲನ್ಹಷ್ಟಾತು ಎಂಬುದನ್ನು ಬರೆದಿಡುವಿದೇ? ನೀವು ನಂಬುತ್ತಿರೋ?

ಅಲತ್ತಿನಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರಾಂಕನೆಯ ಗಂಡಾಂತರ

ಅತನು ಅವರ ಆಸೆಯನ್ನು ಶ್ರಾಂಕಿಸಿದರೂ ಅವರ ಶ್ರಾಂಕ ಕ್ಷಯವನ್ನು ಬರ ಮಾಡಿದನು (ಕೆಂಡನೆ 106:15).

ದೇವರುಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸುವಾಗ, ಅವರು ನಮ್ಮ ಶ್ರಾಂಕನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಿನುವರು (Oscar Wilde).

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನೇಂದಿಗೆ ದೇವರುಗಳು ಕೋಟಗೊಳ್ಳುವಾಗ, ಅವನು ಬಯಸುವದನ್ನು ಅವರು ಅವಸಿಗೆ ಕೊಡುವರು (The Greeks).

... ಮನುಷ್ಯನು ಅಷ್ಟು ಬಲಹಿನನಾಗಿದ್ದ್ಯಾಗೆ,

ಅಷ್ಟು ಅಜ್ಞಾಸಿಯಾಗಿದ್ದಾಗೆ ಮತ್ತು ಕುರುಡನಾಗಿದ್ದಾಗೆ, ದೇವರು ಕೆಲವು ಸಲ

ನಾಪು ಕೇಳಬದನ್ನು ಕರುಹೊಯಲ್ಲ ಹಿಂದಿಷ್ಟು ಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟೇ,

ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಬೇಡಿಕೆಯಲ್ಲ ನಾಪು ಹಾಜಾಗಿ ಹೋಗುವೆವೆ.

ವಿವೋಜನಾಕಾಂಡದಲ್ಲ ಯೆಹೂದ್ಯರು ತಮ್ಮ ದಿನದ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ, ಮನ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಗುಣಗುಣದರು ಮತ್ತು ದೂರು ಹೇಳಿದರು. ದೇವರು ಅವಲಿಗೆ ಲಾಪತ್ಯಾರ್ಥಿನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದನು (ಅರಬ್ಯಕಾಂಡ 11:31-33). ಅವರ ಹಲ್ಲಾರ್ಥಲ್ಲ ರುಜಿಯಾದ ಮಾಂನಬಿದ್ದಾಗ, ದೇವರು ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಿದನು. ಈ ಕಥೆಯು ಅಫಾರ್ಗೋಜನವಂಥದ್ದು. ಭಯಾನಕವಾದದ್ದು, ದೀನರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವಂಥದ್ದು ಅಗಿದ. ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ನಾಶನದಾಳ ದೇವರು ನಮ್ಮ ಶ್ರಾಂಕನೆಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸ ಬಹುದು. ಅರಬ್ಯಕಾಂಡ 11ರಲ್ಲಿಯ ಎಲ್ಲಾ ಜನರು ನೋಡು ಹೋದರು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ “ದುಃಖಕರವಾದ ಶ್ರಾಂಕನೆಗಳನ್ನು” ಅಹಿಸಿದರು. (1) ಜನರು ಗುಣಗುಣದರು. “ಕೆಷ್ಟು ಹೋಳದ ಮಕ್ಕಳಂತೆ” ಅವರು ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ಗೆದ್ದಲ ಮಾಡಿದರು. ದೂರು ಕೊಡುವರದರ ಬಗ್ಗೆ ಜಾಗರೂಕತೆಯಳ್ಳಿದರಾಗಿ. ದೇವರ ಪ್ರತೀಕಾರವು ಕೆಲಿತವಾದದ್ದು ಭಯಾನಕವಾದದ್ದು ಆಗಿತ್ತು. (2) ಮೊಲೆಯು ತನ್ನ ಬಗ್ಗೆ “ಕನಿಕರಕ ಹಾಟ್”ಯಲ್ಲ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಗುಣಗುಣದನು. ಅವನೂ ನಂತರ ದೇವರ ಕಡೆಗೆ ನೋಂದಲ ಮಾಡಿದನು. ತನ್ನನ್ನು ಹಿಂದಿಗೆ ಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿದನು: ಒಂದು ಬಲಹಿನ ಶ್ರಾಂಕನೆಯಲ್ಲ ತನ್ನನ್ನು ಕೊಲ್ಲಬೇಕೆಂದು ದೇವರನ್ನು ಕೇಳಿದನು. (3) ನಂಥಾನ ಮಾಡಲು ಎಷ್ಟುತ್ತು ಜನ ಹಿಂತಿಯರು ಕರೆಯಲ್ಪಟ್ಟರು. (4) ಇತರರು ಪ್ರವಾದಿಸಿದಾಗ “ಒಳ್ಳೆ ಮುದುಕ ಯೆಹೋಳುವನು” ನಂತರ ಮೊಲೆಗಾಗಿ ಅನೂಯಿತಾನ ಜಿಲ್ತಿಯಲ್ಲ ಒಂದು ಭಯಾನಕವಾದ ದಿನವಾಗಿತ್ತು. ದೇವರು ಅವರ ಶ್ರಾಂಕನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು, ಆಗ ಮರಣದಂಡನೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಜಾಲಿಗೆ ತಂದನು. ಜನರು ಬಯಸಿದ್ದನ್ನು ದೇವರು ಅವಲಿಗೆ ಕೊಬ್ಬಾಗಿ, ಅದು ಅಕ್ಷರಶಃವಾಗಿ ಅವರನ್ನು ಕೊಂಡಿತು!

ನಿನು ಉತ್ತರಿಸಿದ ಶ್ರಾಂಕನೆಗಳಾಗಿ ಉಪಕಾರ ನಿನು ಕೊಡುದೇ ಇರುವಂಥದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಕಾರ -

ನಾನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ ಜರುಗಾಜಗಜಗಾಗಿ ಉಪಕಾರ,
ನಿಂನು ಒದಗಿನುವ ಎಲ್ಲದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಕಾರ -
ನೋಬಿಗಾಗಿ, ಉಪಕಾರ, ಮತ್ತು ಆನಂದಕ್ಕಾಗಿ ಉಪಕಾರ -
ಸಿರಾಕೆಯಲ್ಲಿ ಅದರಜೆಗಾಗಿ ಉಪಕಾರ.
ಯಾರೂ ಅಳಿಯಲಾಗಿದೆ ಕೃಹೆಗಾಗಿ ಉಪಕಾರ -
ಹೋಆಕೆಯನ್ನು ದಾಟ ಇರುವ ಪ್ರೀತಿಗಾಗಿ ಉಪಕಾರ.

ದೇವರು ಬಹಕ ಒಳ್ಳೆಯವನು! ಆತನು ಇನ್ನಾಯೆಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಕೃಹಾಶುವಾಗಿದ್ದನು, ಹೋಳಿಯೋಂದಿಗೆ ತಾಳ್ಳೆಯಿಷ್ಟವನಾಗಿದ್ದನು, ಎಪ್ಪತ್ತು ಹಿಂತಿಯೋಂದಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ವಂತನಾಗಿದ್ದನು ಮತ್ತು ಯಿಹೋಶವನಿಗೆ ದಯಿಯಿಷ್ಟವನಾಗಿದ್ದನು.

ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರಾಂಕನೆಯು ಇನ್ನೊಂದು ಉದಾಹರಣೆಯು ಅರನ ಹಿಜ್ಞೆ ಯನನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ (2 ಅರಸುಗಳ 20:14-37; 2 ಹೂರ್ವಕಾಲವ್ಯಾತ್ತಾಂತ 32:20-26; ಯೋಜಾಯ 38:1-8). ಒಂದು ಷಟನೆಯು ಬ್ಯಾಬಾನಳ್ಳಿ ಮೂರು ಸಲ ಇರುವುದು ಗಮನ ಸೆಚೆಯುತ್ತದೆ. ಯೋಜಾಯನು (ದೇವರಿಗಾಗಿ) ಹಿಜ್ಞೆಯನಿಗೆ ಅವನು ನಾಯಾಕ್ಕಿದ್ದಾನೆಂದು ಹೇಳಿದನು. ಹಿಜ್ಞೆಯನು ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಗೋಡೆಯ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿಸಿ, ಶ್ರಾಂಕನಿಂದನು. ಬಹುಶಃ ಅವನು ಒಬ್ಬಾಗಿ ನಾನ್ಯಾಧಿಕಯಾಗಿರಿಲ್ಲ - ಅವನ ಕೆಲಸವು ಮುಗಿದಿರಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವನು ಅದನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿರಿಜಾಂತಲು ಬಯಸಿದ್ದನು. ಅವನ ಉದ್ದೇಶಗಳು ಏನೇ ಇರಲ, ದೇವರು ಅವನ ಶ್ರಾಂಕನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು ಮತ್ತು ಅವನ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲಿಗಳನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಒಂದು ವಾಗ್ದಾನ ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಯಕಾರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ದೇವರು ಯೋಜಾಯನನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದನು: ಹಿಜ್ಞೆಯನಿಗೆ ಹದಿನ್ಯೆದು ಹೆಚ್ಚು ವರ್ಣನಾಗಳು ತೋಡಲ್ಪಡುವವು. ಹೋಳಿಯೆ ಬಹಕ ಬೇಗನೇ ಸತ್ಯಹೋದ ಮನುಷ್ಯನು; ಹಿಜ್ಞೆಯನು ಬಹಕ ದೀಂಡನವಾಗಿ ಜೀವಿಸಿದ ಮನುಷ್ಯನು. ಗರ್ವವು - ದಿನತೆಯಲ್ಲ - ಹಿಜ್ಞೆಯನನ್ನು ಜಯಿಸಿತು! “ಅವನು ದೇವರನ್ನು ಬಿತ್ತಿಬೀಲ ಮಾತಾಡಿದನು ಮತ್ತು ಜಯಿಸಿದನು!” ಇದು ಶ್ರಾಂಕನೆಯ ಸ್ಥಳವಲ್ಲ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಶ್ರಾಂಕನೆಗೆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ನಮಗೆ ಬೋಧಿಸಬೇಕು ಮತ್ತು ನಮ್ಮನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕು! ಹಿಜ್ಞೆಯನು ಆ ಹೆಚ್ಚಿನ ವರ್ಣನಗಳಲ್ಲ ಅನೇಕ ನಾನ್ಯಾರಕವಾದ “ಗರ್ವದ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು” ಮಾಡಿದನು. ಅವನಿಗೆ ಬಬ್ಬ ಮಗನೂ ಇದ್ದನು: ಮನಾನ್ಸೆಯ ಹಾಙಗಳ ಕಾರಣದಿಂದ ದೇವರು “ಯೆರೂನಲೇಮನ್ನು ಒಂದು ಉಂಟ ತಪ್ಪೆಯಂತೆ” ತೊಡಿದನು. ಹಿಜ್ಞೆಯನೋಂದಿಗೆ ಪ್ರಯಂಗ್ಯವು, ದೇವಲಂದ ಅವನು ಅಭವ್ಯಾಧಿಗೊಂಡಷ್ಟು, ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಹ ಮಾಡಿದನು.

ಕಾಲ ನಿಯಮವು ಮೂಲ ನಕ್ಷತ್ರಾಗಿ

ಇನ್ನೊಂದು ಅರ್ಕ್ಯಂತ ಮನೋಹರವಾದ ಉತ್ತರಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಶ್ರಾಂಕನೆಯು ಲಾಕ ರಿಳ್ಳ ಇರುತ್ತದೆ. ಜಕಲೀಯ ಮತ್ತು ಎಷಿಜಬೇತಿಳು ಒಳ್ಳೆ ಜನರಾಗಿದ್ದರು, ಶ್ರಾಂಕನುವ ಜನರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಒಂದು ಮಗುವನ್ನು, ಒಬ್ಬ ಮಗನನ್ನು ಬಯಸಿದ್ದರು. ವರ್ಣನಾಗಳ ವರೆಗೆ ಅವರು ಶ್ರಾಂಕನಿಂದ ಮತ್ತು ಶ್ರಾಂಕನಿಂದ ಮತ್ತು ಶ್ರಾಂಕನಿಂದ ಅವರ ಸಮಯವು ದಾಟಹೋಂದಿದ್ದರೂ, ಅವರು ಶ್ರಾಂಕನಿಂದ ಮತ್ತು ಶ್ರಾಂಕನಿಂದ ಅವರ ಸಮಯವು ದಾಟಹೋಂದಿದ್ದರೂ. ಜಕಲೀಯನು ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ (ಒಬ್ಬ ಯಾಜಕನ ಅತೀ ದೊಡ್ಡ ಅವಕಾಶ),

బబ్ల దేంపదూతను, గజుయీలను బందను. జక్తిలయను తన్న ధాహవన్ను అహింసుత్రిద్వాగ, కుటుంబ మత్తు స్తోహితరు హోరగె శ్రాద్ధినుత్రిద్వాగ. గజుయీలను జక్తిలయనిగే అవన శ్రాధనేయు కేళజల్పణ్ణిదే మత్తు లుత్తులన్లడుపుదు ఎందు హేశదను. అవలగే ఒబ్బె మగనాగువను, అవను యోహానను. అవను దేంపదండ అద్వితీయవాగి లుపయోగినల్పుడువ మనుష్ణనాగిరువను. జక్తిలయను ఆనందదింద కుటిదు కుష్ణజసిరబహుదేందు ఒబ్బెను యోజన బహుదు. అవను మూర్ఖనాదను! (1) అంతరాళదళ్ల అవను దేంపరు తన్న శ్రాధనేగే లుత్తుర తోడువనేందు నంజరాల్ల. అనేట వణగజింద అవన శ్రాధనేగళు ఆజరణేగళాగిద్దపు, నంశయదింద తంజద్దపు. (2) వణగజ కింద అవన శ్రాధనేగళు లుత్తులన్లడబీళేందు అవను బయసిద్దను.

నమ్మ హెజ్జాద శ్రాధనేగళ మేలే నాపు “నచుయ బితయస్తు” కాకుత్తేచే. నమయపు త్రయియోందు నంగితయాగుత్తుదే. జక్తిలయను లుదాసినతెఱుంద, “నాను ముదుకను; నన్ను హెండతయి దినహోదవచ్చ” (లూక 1:18జ) ఎందు హేశదను. అవను ఇన్ను దేంపరేందిగి సిరాలేహోందిదచనాగిద్దను - హాదు, దేంపరు అవర శ్రాధనేగళగే లుత్తురకొట్టును, ఆదరే బకళ తడవాగి! జక్తిలయను దేంపరన్ను కోండాడి ఆతసిగే లుపకార హేళువల్ల సోంతుహోలదను. “అవన హసురు యోహాన” ఎందు హాగెయ మేలే అవను బరేయువపరేగే అవను మాతనాడలారదవనాగిద్దను (లూక 1:63జ). జ్ఞాహిసికోజ్ఞల! దేంపర తడమాడుచికిగళ దేంపరు అల్లగళేయబికిగళాగిరువదిల్!

దేంపరు నమ్మ శ్రాధనేగళన్ను కేళుత్తునే మత్తు లుత్తుర హోడుత్తునే

దేంపరు నంజిగన్తను. ప్రతియోబ్బు క్షేత్రము కేళజల్పడుత్తునే మత్తు లుత్తులన్లడుత్తునే. (1) “జల్ల! నిన్నె అదన్ను కేలాడచ్చు నాను నిన్నున్న త్రీతి నుత్తేణే.” (2) “జల్ల! ఇన్ను ఇల్ల, ఆదరే అనంతర - నిఱను సిద్ధనాగువాగ.” (3) “హాదు! నినెందూ కేళువదిల్ల ఎందు యోజసిద్దేణే.” (4) “హాదు! మత్తు అల్ల హెచ్చు ఇరుపుదు!”

ఆయుదలింద, శ్రాధనేయు గండాంంటరకాలయాదద్వాగిరుత్తుదే. నిఱపు కేళువంథద్దర బగ్గె జాగరూకరాగిలు. ఒబ్బె బేంసరగోండ ప్రసంగియు తన్ను నేచెయల్ల బేగనే కాయ్యమాడబీళేందు దేంపరన్ను కేళకోండను. ముందిన వాన ప్రసంగియు కేలనందింద తెగేదు కాకల్పణ్ణు. “దేంపరే, నన్నును శుద్ధనస్వార్థి మాడు, నన్నున్న శుద్ధనస్వార్థి మాడు” ఎందు జీగుస్తీనను హేళుత్రిద్వాగు. రహస్యవాగి అవను, “శేగలే అల్ల, కండనే శేగలే అల్ల” ఎందు కూడినుత్రిద్వాగు. నిఱను శ్రాధనే మాడువదన్ను పూరంజనువాగ, నిఱను కేళద్దన్ను హడెదుకోళ్ళబహుదు. అస్సిస్సియ శ్రాద్ధిన్నను కుష్ణయోగిగళగాగి శ్రాద్ధిసిదును; బేగనే అవను తన్న నేచెయల్ల అవర మధ్యదల్ల వాసిసుత్రిద్వాగు. “రాజ్యద మేలేగళన్న బిస్తులను” ఎందు నాపు శ్రాద్ధినుత్తేచే. ఇదు నమ్మన్ను బిశన్ ఫిల్లోదల్ల తండుకోళ్ళబహుదు. “నిన్న నేచెయల్ల నమ్మన్ను నపెయిను” ఎంబుదు నిమ్మన్ను ఎల్లా ఆరాధనేగళల్ల కండుకోళ్ళపుదు మత్తు బాగిలుగిళ మేలే తప్పుపడకై నిమ్మన్ను కాకుపుదు. శ్రాధనేయు తప్పిసికోళ్ళబికిగ్యాగిరువదిల్;

ಅದು ಜಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ದಿನತೆಗಾಗಿ ಶ್ರಾಧೆನುವುದು ಶ್ರಮೆಗಾಗಿ ತೇಜುವುದಾಗಿದೆ. ದೇವರು ನಮಗೆ ದಿನತೆಯನ್ನು ಹೊಡಲಾರನು, ಆದರೆ ನಮ್ಮೆಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೇ ತಗ್ಗಿಸಿಹೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವಾಗು ವಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಲ್ಲ ಅತನು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಾಕಬಲ್ಲನು. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಬಿಹತ್ತಿನಲ್ಲ ನಾವು ದಿನತೆಯನ್ನು ತಾಳ್ಳುಯನ್ನು ಕಲಾತ್ಮಕಾಳ್ಳುವೆವು.

“ಶರ್ಚಾನೆ, ನಾನು ಶ್ರಾಧೆನೆಯಲ್ಲ ನರಜಿಕೆ ಇಡುವರಿಲ್ಲ.

ನಾನು ನಿಷ್ಠೆಲ್ಲ ನರಜಿಕೆಯದ್ದುತ್ತೇನೆ.

ನರಜಿಕೆಯಲ್ಲ ಶ್ರಾಧೆನೆವಿದಾನ್ನು ನನಗೆ ಕಲಾನು.”

© 2009 Truth for Today